

דדקון בתזוה

במקרה של שגיאת קריאה ובלתי יסבירי בחינה על פני דף זה
לפרש אותו באופן המעוררם ועל פי החוקשר הפליל של תקפמ

צ'כוס: שמואל פולצ'ק

נתנה מהם מוסרי השירות, וביצוע המס
וה תולדי אם לסקי את השירות. מוכר
אנו מתקפל על הדיע' במילים אודית.
הניסה הקיצוני הודות של הסעף מוליש
את חקפני מחייב לפרש אותו שלא
כמשמעותו המשוער אלא באופן מנומס
יתר, על פי הדקטר הפליל של המספ.
לאחר ודית אפשרות זו קובע
בית הדין כיצד יש לפרש את מחד
ההסכם בין המדיים: 'מה שמכר הוא
שומתבעת נשמר לעורך פיצוי עבור
מסוימת, והיא עבור השוכנת, ועל
כך היא קבילה שכי, גם אם השוכר
מועד כדמי יישום באופן מוחית ויא
שכר עבודה' כלומר, למדת הדיני
'דמי יישום' דרי מרר שמודר על
שכר המודת עבור השוכנת ואשר
תשלומו מותנה בביצוע עבודה זו.

אנו מייחז שיש סעף אחר בחוזה
הפסד במודת את המשור מואדיות
להצלות השודר, כודר שהסעף
המורכר אנו יכול להתפרש רק כפסד
מאודית להצלות השודר, שודר אם
כו אז הוא מוסר דרי על כן הפרשות
של הסעף המודר ויא שגם אם כמות
ואכות ההצעת המצעות למעמדים
אנה מוכסדת, אך המשור פסד
ממאז סכר בפעולות השודר.
לאר פרשנונו זו של הסעף קבע בית
דין שלא מוכר מודר מודר מקפדת בחוזה
אודי. כמו כן, לא קבל בית הדין את
הטענה של הדיים שלפיה הם לא הבינו
את חזקה שעליו הם חתמו, לאר החלכה
שאם החתם על שטר - גם אם הוא לא
קרא אותו - מודיר בו ושלוחו עדין,
זוהו משפט מלי, ג.

לנופו של עניין קיבל בית הדין את
טענות המשור בעניין הטיפול בכו,
שדה סכר על פי החוזה המניח אל
הודים לא המירד עליו, והמשור
גם הפה הצעות לנו שלא באמצעותם.
בעניין השודר שניתן לבח, לעומת
זאת, סכר בית הדין שהשודת שניתן
לא היה מספק על פי התחזיכות של
המשור הודר לו להשיב חלק מהכספים
ששלכו תמורת השודר לבח.

רדפ שמואל פולצ'ק הוא חוקר
במכון משפטי אוני, עמדה

נותני שירותים רבים נותנים
לחמתם את מקבל השירות על חוזה
שכילי סעף קלילי המפיש את פסק
השירות מכל אודיות או הביעה האם
סעף בית העובר לרענו של מקבל
השירות בצורה קטגורית, חקי מבוצע
המדינת שאלו זו ניתנת בפני בית
דין של ארץ זמרה - גות, בימתיא
כפני חרינים הדפ שלמות איות, ודכ
אודי כיו ודכ עדי רכני.

התחזיכות לשידור

והודר במחלקת כיוני זה למשור
שידורים לכיו חוג כן וכו, והם פני
למשור השודרים כד לקבל שירות
בשיל כגם או במחל הפגישו שוכנו
הודים לקבל שירות גם בשיל כגם כפי
המקובל באותו משור, הם שילכו 5000
שקלים ברוף לבס עדי מוקט, שחודר
כ'דמי יישום' בשיל כל ילד, הם גם
חמו על חוזה שבו נקבע כי המשור ישל
לשוד את כום וכוה של כו חוג כמשור
שבו ללא ייעותם ומעורבותם. במקרה של
החזרה דוד על חריים למעמדים עדי סכס
חמו, ובחזר ויה סעף בו סאור שבשים
מקרה לא יחוד דמי חריים או חלקם
מכל סכר שויה.

לאר וכו מה דרשו הודים ממשור
השודרים לחודר את כל מה שוהם שילכו.
לסעדם משור השודרים לא סיפק את
השירות שחתינו - כי כיום לבח, שיל
הצע כמסר מלס של הצעות, אשר רק
אחת מהן הבישלו לפגישו, ובמחזור
בהם לבח, שילה הצעות שתי הצעות בלב
ואתו הוא חוזק, חודים חסיפו לטעו
גם שמשור השודרים החזירי להציע
לילדים שידורים ללא מעורבותם ואילו
בפעל פנה משור השודרים אל חודים
במקרה ששיעו הם שידורים לילדים.
בעל משור השודרים טעו מנגר
שהשירות מוק כפי שוכס וכו סעף
מפרש בחוזה מוכר אותו מחוזות רמי
חריים ככל כפני, ולפיכך הוא וודש את
דחיות החזיכות על חס.

מקורות סגור

בית הדין דחה את טענתו של בעל
משור שידורים בנימוקיה: 'אבל סעף
זו כפסמו משמעה שותפתית קובלת